

Glossa

Comença el camí del Sínode, i ara què?

Romà Casanova, bisbe de Vic

Amb la Jornada Diocesana de diumenge passat va començar la fase participativa del nostre Sínode Diocesà. Fins a Nadal ens pertoca animar-nos mútuament a la participació en el camí sinodal. Ja està feta la crida, amb la convocatòria. Ja comencem a conèixer quins camins hem de fressar: els grups sinodals. I ara què? Doncs, ara pertoca —i això és el que és propi de la fase d'animació— donar a conèixer a molts, amb el desig que siguin tots, que la nostra Església de Vic emprèn el Sínode Diocesà.

Com ho podríem explicar per a fer-ho entenedor? Ara que estan de modes les «consultes ciutadanes», podem, en un primer moment, explicar que és com una gran consulta, oberta a tots els qui són membres de l'Església catòlica, per veure què hem de fer per a donar resposta als grans interrogants que hi ha en el cor i en la vida de les persones. Perquè aquestes preguntes hi són; i molts no hi troben la resposta. I en un segon moment, els podem explicar que en l'Església tothom pot expressar el que pensa i el que vol viure, en el marc del diàleg, que és recerca de la veritat, i en l'amor; i tot això en la comunió, en la unitat de la mateixa Església. I un altra perspectiva

a subratllar és que el Sínode Diocesà és una realitat que se celebra de manera «extraordinària». En el sentit que és una consulta a tots; i això demana temps, dedicació, esforços i una motivació necessària i oportuna. La realitat que ha fet que, com a bisbe de la diòcesi de Vic, convoqui el Sínode ha estat la necessitat d'emprendre nous camins d'anunci de l'Evangeli en aquesta terra, en què la fe cristiana s'està afeblint en el cor de molts.

Els grups sinodals que s'han de formar en tota realitat eclesial (parròquies, moviments, associacions, comunitats religioses ...) tenen la missió d'entrar en una dinàmica sinodal. És a dir, fonamentalment, en l'escolta de l'Esperit Sant per a descobrir quina és la voluntat de Déu per a nosaltres, com a diòcesi, com a parròquies, com a comunitats, com a moviments, per a accomplir el que som, el que hem rebut com a do: la santedat, la comunió entre nosaltres i la missió enmig del món. I aquest camí de descoberta, que s'anomena «discerniment», s'ha de fer en la reflexió, en la pregària, en el diàleg, en les propostes realistes i concretes. Tot el que els grups sinodals recullin de propostes pròpies i adequades, serà portat a l'assemblea sinodal per al seu estudi, diàleg i votació consultiva.

